

רע"פ 3569/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3569/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עפ"ג 21264-12-17 שניתן ביום 10.4.2018 על ידי כב' השופטים י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

בשם המבקש: עו"ד פנינה כהן-שנדר
בשם המשיבה: עו"ד איתמר גלבפיש

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים י' נועם, ר' פרידמן-פלדמן ו-א' אברבנאל) בעפ"ג 21264-12-17, בגדרו הורה בית המשפט על הפחתת רכיב עונש המאסר שנגזר על המבקש בבית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת הבכירה ש' לארי-בבלי) בת"פ 46179-09-13, מארבעה חודשים לתקופה של 30 יום.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 17.9.2013 הוגש נגד המבקש, יליד 1941, כתב אישום המייחס לו ביצוע מעשה מגונה בקטינה (עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)). על-פי עובדות כתב האישום, שתוקן במסגרת הסדר טיעון, המבקש שימש כגבאי בבית כנסת בירושלים (להלן: בית הכנסת). ביום 21.4.2012 הגיעו שתי קטינות (להלן: הקטינות) לבית הכנסת, הבחינו בנזילת מים וקראו למבקש. לאחר שאחת הקטינות (להלן: המתלוננת) סייעה למבקש בסגירת ברז, המבקש נישק אותה על לחיה. לאחר מכן, בחדר בבית הכנסת, אחז המבקש בפניה של המתלוננת ונישק אותה על פיה.
 2. ביום 19.6.2016 הורשע המבקש על-פי הודאתו. בית המשפט הורה על הגשת תסקיר שירות המבחן ועל בחינת התאמתו לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. ביום 18.9.2017 התקבלה חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות, לפיה המבקש לא כשיר לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות עקב מצבו הבריאותי הירוד.
 3. ביום 5.11.2017 גזר בית משפט השלום על המבקש עונש של 4 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ש"ח.

בית המשפט ציין כי בהתאם להוראת סעיף 355 לחוק העונשין, יש להשית בגין העבירה בה הורשע המבקש עונש שלא יפחת מ-21 חודשי מאסר בפועל, אלא אם יוחלט אחרת מטעמים מיוחדים. עם זאת, בהתחשב בכך שמדובר בעבירה בודדת בנסיבות שאינן מן החמורות, נקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 4 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל, כשלצידו יוטל עונש מאסר על תנאי שיממש את התכלית שביסוד סעיף 355 לחוק העונשין.

בשל נסיבות המקרה הייחודיות של המבקש - גילו המבוגר, מצבו הבריאותי וחלוף הזמן - מיקם בית המשפט את עונשו של המבקש בגבול התחתון של מתחם הענישה, ומכיוון שלא נמצא כשיר לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות, נגזר עונשו ל-4 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים כאמור לעיל.

 4. המבקש ערער על רכיב המאסר בפועל לבית המשפט המחוזי. ביום 10.4.2018 ניתן פסק-דין של בית המשפט המחוזי בו, כאמור, התקבל ערעור המבקש באופן חלקי. בית המשפט עמד על חלוף הזמן בין מועד ביצוע העבירה למועד מתן גזר-הדין, שנגרם, בין היתר, בשל בקשת המבקש לעכב את ההליכים ובחינת התאמתו לביצוע עבודות שירות. נקבע כי בנסיבות ביצוע העבירה, על מתחם הענישה ההולם לכלול רכיב של מאסר, בין אם בעבודות שירות ובין אם מאחורי סורג וברית, ומשהמבקש נמצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות, יש להטיל עליו עונש מאסר של ממש אך לתקופה קצרה יותר. על כן, הפחית בית המשפט את תקופת המאסר ל-30 יום.
- הבקשה למתן רשות ערעור

5. על פסק-דין זה הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי. בד בבד עם הגשת הבקשה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש. ביום 3.5.2018 הוריתי על עיכוב עונש המאסר עד למתן החלטה אחרת.

6. המבקש עותר לביטול עונש המאסר שהוטל עליו ולהשתת מאסר מותנה וקנס של 10,000 ש"ח, או השתת קנס בלבד, תחתיו. המבקש טוען, בין היתר, כי יש לתת רשות ערעור בעניינו בשל שיקולי צדק ומשום שהמקרה מעורר סוגיה אנושית-מצפונית עקב הסבל הרב שייגרם לו אם ירצה את עונש המאסר בדרך של מאסר מאחורי סורג וברח בגלל מצבו הרפואי. עוד טוען המבקש שבקשתו חורגת מעניינו הפרטי, שכן היא עוסקת במחלוקת עקרונית באשר למדיניות הענישה הנוהגת; בהשפעת בג"ץ 1892/14 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' השר לביטחון פנים (13.6.2017) בעניין מרחב מחייה מינימלי לאסירים על השתת עונשי מאסר; ובמצבים בהם עונש חמור יותר מוטל על אדם בשל מגבלותיו הרפואיות. המבקש ציין כי הוא נעדר עבר פלילי, כי הוא הודה וחסך זמן שיפוטי, התנצל בפני משפחת המתלוננת וקיבל אחריות מלאה על מעשיו. לשיטתו של המבקש, שגה בית משפט השלום בקביעת מתחם העונש ההולם מכיוון שהעבירה שביצע אינה ברף הגבוה של עבירות המין, ובמקרים דומים נפסק עונש צופה פני עתיד עד מאסר בעבודות שירות. לטענתו, קביעתו של הממונה על עבודות שירות מצדיקה הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל, ויש לתת משקל לחלופי הזמן מביצוע העבירה ולהשפעת ההליך המשפטי על מצבו הבריאותי והנפשי.

7. המשיבה טוענת כי בקשתו של המבקש אינה חורגת מעניינו הפרטי ולפיכך אינה מצדיקה מתן רשות ערעור. לגופה של הבקשה המשיבה טוענת, בין היתר, כי טענות המבקש הועלו ונבחנו בערכאות קמא; חומרת מעשיו מחייבת מאסר מאחורי סורג וברח או מאסר בעבודות שירות; התמשכות ההליכים רובצת בעיקר לפתחו של המבקש; בית המשפט המחוזי התחשב באי יכולתו של המבקש לבצע עבודות שירות; ואין מקום להפחתה נוספת בעונשו.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה, בנספחיה, ובתגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה - משפטית או ציבורית - בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה), פ"ד לו(3) 123 (1982)) או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או חשש לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)). הבקשה אינה עומדת באמות המידה הנ"ל, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

זאת ועוד, עסקינן בבקשה הנוגעת לחומרת העונש שהוטל על המבקש. כידוע, בקשות מסוג זה אינן מצדיקות, ככלל, מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", אלא במקרים חריגים בהם הייתה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנהוגה (רע"פ 5926/17 עאשור נ' מדינת ישראל (18.12.2017), (להלן: עניין עאשור); רע"פ 3085/17 פלוני נ' מדינת ישראל (13.6.2017); רע"פ 157/16 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.2016)). עונשו של המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות מסוג זה. **יתרה מזאת, בית משפט השלום העמיד את עונשו של המבקש מלכתחילה ברף התחתון של מתחם הענישה שקבע, ובית המשפט המחוזי סטה באופן ניכר לקולא ממתחם זה.** שתי הערכאות דלמטה נתנו את הדעת במפורש לנסיבות האישיות של המבקש, ובפרט לגילו ולמצבו הבריאותי, והעונש שנקבע משקף התחשבות בשיקולים אלה.

אכן, כפי שפורט לעיל, בית המשפט המחוזי סבר כי ניתן היה להסתפק בנסיבות המקרה במאסר בדרך של עבודות שירות, אך מצבו הבריאותי של המבקש מנע אפשרות זו. מסיבה זו מצא בית המשפט להפחית את תקופת

המאסר שהושתה על המבקש ולהעמידה על 30 יום בלבד. בסופו של יום, העונש שנקבע מביא לידי ביטוי את כלל השיקולים הצריכים לעניין, ואינו מגלה עילה להתערבות (ראו והשוו לרע"פ 6481/17 האלה נ' מדינת ישראל (2.11.2017); רע"פ 3392/08 מנשה נ' מדינת ישראל (6.7.2008); עניין עאשור).

10. סוף דבר, הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 1.8.2018 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, בטלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, א' בתמוז התשע"ח (14.6.2018).

ש ו פ ט